

HRICKO

DJEČJI PODLISTAK »HRVATSKE RIJEČI« - BROJ 91 - TRAVANJ 2012.

VOLIM HRVATSKI ODJEL

SLIKOPRIČA: CLAUDIA KARAN 1.h
ILUSTRIRALA: DONNA KARAN 2.h
OŠ: MATKO VUKOVIĆ

JEDNOM DAVNO KADA SAM BILA

NIŠTA NISAM ZNALA, SAMO SAM MIRNO
. KONAČNO SAM NARASLA I KRENULA
SA SVOJIM U .
ODMAH MI SE SVIDJELO! OSJEĆALA
SAM SE KAO KOD JER SU SVI
GOVORILI KAO I JA, HRVATSKI!
NAŠA DRAGA NAS JE NAUČILA
 $A^B C^D \dots$ I $A^2 B^3 C^4, 5+2=7 \dots$ I PUNO . NAJDRAŽA
MI JE BUDI SVOJ.

USKORO ZAVRŠAVAM RAZRED.

JEDVA ČEKAM UPOZNATI NOVE PRVAŠE.

PRIDRUŽI NAM SE, A MI ĆEMO TI PODARITI
NAŠA I . BUDI I TI DJELIĆ ,
UWJEK BUDI SVOJ!

ISSN 1821-3758

9 771821 375004

Dragi moji Hrckovci,

polako i sigurno približava se kraj ove školske godine. Ako ste zaradili koju lošu ocjenu, imate još vremena zagrijati stolicu i popraviti ju, a ima vremena i za razmišljanje onima koji još nisu odlučili koju će školu upisati, odnosno na kom će jeziku pohađati nastavu.

Naravno, Hrcko vam preporuča da to bude nastava na hrvatskom, a njemu se pridružuju i brojni učenici sa svojim dojmovima poput: »Volim svoj razred zato što na satima govorimo hrvatski jezik«, »Ako roditelji upišu svoje dijete na nastavu na hrvatskom jeziku, uključit će ga u veliku obitelj učenika koji pohađaju nastavu na materinskom«, »Sretna sam što idem u hrvatski odjel jer čitamo jako lijepo i zabavne lektire«, »U hrvatski odjel volim ići zato što učim mnogo o Hrvatskoj«. Ako ne znate vi, neka vam roditelji pročitaju ostale dojmove i sigurna sam da više neće biti mjesta za dvojbu.

Uživajte u ovim prekrasnim proljetnim danima, uživajte čitajući Hrcka, a uživajte i u školi sa svojim prijateljima i učiteljicama, učeći puno toga novoga, zanimljivog i korisnog.

I. P. S.

Iz sadržaja izdvajamo:

Zašto volim ići u hrvatski odjel.....	4-5-6
Bit ću prvašić u hrvatskom odjelu.....	7
Uspješno završen Kviz »Čitam i skitam«	9
Upisi u školu i u vrtić.....	16-17
Zagrljaji mog djetinjstva.....	18
Zagrebački muzeji (2. dio).....	19

Izdavač: NIU »Hrvatska riječ«

Urednica izdanja: Ivana Petrekanić Sič

Suradnici: Bernadica Ivanković, Zoltan Sič, Miranda Glavaš-Kul, Katarina Čeliković, Marina Piuković, Vesna Huska, Ana Čavrgov i Ivan Andrašić

Lektor: Vladan Čutura

Korektor: Mirko Kopunović

Tehnički prijelom: Thomas Šujić i Jelena Ademi

Obrada fotografija: Nada Sudarević

Mail: hrhrcko@gmail.com

Hrcko izlazi uz redovitu potporu Pokrajinskog tajništva za informiranje,
kao i uz povremenu potporu Pokrajinskog tajništva za obrazovanje
i kulturu i Ministarstva kulture Republike Srbije

Evo nas na web-u!

Kako je dobro otići na internet i onda vidjeti razne novosti, a najbolje je kada nađeš i sebe u tim novostima! Slažete se sa mnom? Znam da svi volite gledati fotografije (još ako ste na Facebook-u onda ste upoznati sa svime), volite vidjeti novosti o životu u školi, ali i tko je što postigao u sportu, možda plesu ili na nekom natjecanju.

Hrvatska čitaonica obnovila je svoju internetsku stranicu, ima ljepši izgled, ima više zanimljivih informacija, fotografija, a stalno se dodaju novi sadržaji.

Na adresi www.hrvatskacitaonica.org naći ćete vijesti o našim najboljim recitatorima, sigurno će vam biti zanimljiv kreativni kutak, a bit će i vaših radova. Možete vidjeti kako je bilo na Književnom prelu, ili saznati nešto o etno kampu. Bit će tu i vijesti o Danima Balinta Vujkova, o smotri recitatora, našim knjigama, moći ćete upoznati i naše velikane iz svijeta kulture, povijesti i drugih područja ili pročitati neku lijepu pjesmu. Ako vas još nešto bude zanimalo, javite nam. Do tada, posjetite našu web stranicu, pišite o zanimljivostima, a mi ćemo ih staviti na našu stranicu kako bi i drugi mogli to pročitati.

K. Čeliković

Hrckovi detektivi

Evo još jednog lakog zadatka za vas. Oni koji se već školuju, točan odgovor će znati bez potrebe za istraživanjem, a budući školarci neka potraže pomoć svojih roditelja ili prijatelja. Pitanje glasi: »Kako se zove osnovna škola u Tavankutu, u kojoj se pohađa nastava i na hrvatskom jeziku?«

Odgovor pošaljite na adresu: NIU »Hrvatska riječ«, Trg cara Jovana Nenada 15/II, s naznakom: Za »Hrckovog detektiva«

Zaslužene darove dobit će 10 sretnih dobitnika!

Očekujem vaša pisma!

Hrcko

Kupon za Hrckove detektive!

Točan odgovor je: _____

Ime i prezime: _____

Škola i razred: _____

Adresa: _____

Mjesto: _____

Nagrađeni detektivi

Dragi moji, jako mi je žao kada nam netko prvi put piše i pošalje netočan odgovor. A bilo vas je takvih, i to ne jedan. Vi koji ste netočno odgovorili, piši te nam sljedeći put i budite pažljivi i dobri mali detektivi, jer se odgovori na pitanja uvijek nalaze na jednoj od stranica Hrcka. Također, bilo je puno i onih koji su dobro obavili svoj zadatak i zato će biti nagrađeni.

Odgovor na pitanje iz prošlog broja je - USKRSNI, a deset Hrckovih detektiva, dobitnika nagrade su:

1. Mila Kujundžić, I. c, OŠ »Ivan Milutinović« Subotica
2. Antonela Matin, IV. b, OŠ »I. G. Kovačić« Sonta
3. Marko Grmić, IV. a, OŠ »Matija Gubec« D. Tavankut
4. Valentina Mačković, I. h, OŠ »M. Vuković« Subotica
5. Larisa Skenderović, II. f, Gimnazija »S. Marković«
6. Tijana Gerin, IV. a, OŠ »I. G. Kovačić« Sonta
7. Ivana Vukov, III. c, OŠ »Ivan Milutinović« Subotica
8. Luka Matatić, III. h, OŠ »Matko Vuković« Subotica
9. Andreja Topal, IV. a, OŠ »I. G. Kovačić« Sonta
10. Katarina Ušumović, IV. b, OŠ »Sveti Sava« Subotica

Nagrađenima od srca čestitam!

Hrcko

ZAŠTO VOLIM IĆI

Moj hrvatski odjel

Učenici OŠ »Matko Vuković« u Subotici:

Maja Imrić, IV. h: Svaki dan kada sjednem na svoje mjesto u učionici, pomislim da je svima isto. Zatim se sjetim da nije. Ja idem u hrvatski odjel. Tu se svi lijepo družimo i igramo, a kada se nekomе od nas nešto loše dogodi, ako padne i ozlijedi se, svi skupa odmah potrbimo u pomoć. Također, ako netko bude tužan, svi se trudimo oraspoložiti ga. U razredu smo napravili i kutiju smjeha, pa iz nje vadimo papiriće s vicevima, kako bismo se oraspoložili, ali to nije sve. Istina je da svi volimo dobre ocjene i ne vole svi učiti, ali se učiteljice trude da nam sve objasne na što bolji i lakši način. Zbog toga je i učenje uvijek lakše. Kada treba, pokušamo objasniti onima koji ne razumiju. Na satu hrvatskog jezika svi možemo pokazati koliko ga poznajemo i saznati nešto novo. Za svakog je osobno hrvatski poseban, a u hrvatskom se odjelu osjećamo bolje nego bilo gdje drugdje.

Darko Skenderović, IV. h: U mom hrvatskom odjelu ima nas šesnaestero. Naša učiteljica Ljubica nas uči hrvatskom, ali i raznim drugim stvarima. Ona nas uči da naš hrvatski odjel bude primjer drugima. Stalno nam govori da smo mi najbolji hrvatski odjel. Svi se kulturno ponašamo i dogovaramo oko svega. U razredu ima šest dječaka, a ostalo su djevojčice. Gdje god idemo s učiteljicom, ona je ponosna na naše ponašanje. Ove godine završavamo s njom i žao mi je zbog toga. U svibnju nas vodi na ekskurziju. Moj hrvatski odjel, skupa s učiteljicom, je dosad najbolji odjel jer smo svi složni.

Martina Lulić, III.: Imam 9 godina i volim ići u školu, zato što se družim, učim i igram. Najviše volim sat hrvatskog jezika, jer volim čitati, pisati, crtati, učimo puno pjesmica napamet. Volim hrvatski jer ga predaje moja učiteljica koja se zove Jelena Korponaić. Ona inače predaje sve sate mom razredu, osim vjeronauka i engleskog.

Leona Matković, II. h: Prošle godine sam krenula u školu i mama i tata su me upisali u odjel na hrvatskom jeziku. Kada sam prvi put došla u školu, tu sam upoznala nove prijatelje, a sve nas je dočekala naša učiteljica Ana Čavrgov. Ona nas je već puno toga naučila, a i još ćemo naučiti puno toga od nje. Prije svega, uči nas da se pristojno ponašamo, poštujemo

jedni druge i da budemo vrijedni i marljivi. Uči nas i da je u redu biti drukčiji i da se trebamo lijepo družiti sa svima. Osim redovite nastave, naša učiteljica nam drži i katolički vjeronauk. Mi se u našem odjelu lijepo družimo i pazimo jedni na druge, a kada smo na velikom odmoru družimo se s djecom iz drugih odjela. Ja jako volim svoj odjel i moju učiteljicu i jako mi je lijepo u školi. Nadam se da će nas sljedeće godine biti više nego sada.

Luka Pokornić, II. h: Ja volim hrvatski, jer ću znati više jezika i znat ću više naziva za predmete i životinje. Ako netko priča hrvatski, ja ću ga razumjeti, a i on će mene razumjeti. Hrvatski mi je drag zato što mi je on materinski jezik. Najviše volim ići na more u Hrvatsku, zato što tamo svi govore moj materinski jezik i zato što volim tu državu. Volim pričati hrvatski jezik jer mi je drag.

Valentina Mačković, I. h: Ja volim moj hrvatski odjel zato što su moji prijatelji zabavni. Volim moju učiteljicu jer je dobra. Imamo puno priredbi, puno se pjeva i recitira. Moja učionica mi se jako sviđa zato što ima puno šarenih radova na panou. Više puta možemo donijeti igračku u školu. Odlazimo često u školu prirode u ZOO vrt. Mislim da je opuštenije i zabavnije školovanje na hrvatskom jeziku, jer je to naš materinski jezik.

Moj hrvatski odjel

Učenici OŠ »Ivan Milutinović« u Subotici:

Zdenko Ivanković, III. c: Dragi budući prvašiću, nemoj se plašiti škole, ustvari, tamo će ti biti jako lijepo, pogotovo u hrvatskom odjelu. Tamo ćeš mnogo više naučiti nego u srpskom odjelu. Ići ćeš na razna druženja, mise, i nećeš se bojati da će te netko ismijavati što ideš u crkvu. Hrvatski odjeli su manji i više smo povezani, kao obitelj. Svake godine se nudi more u Hrvatskoj, a velika je sigurnost da si u istom odjelu kao i tvoji prijatelji iz vrtića. Učiteljica uspije sa svima raditi, svakom objasniti i pokazati. Tamo ćeš učiti o svome jeziku, svojim blagdanima i svojim običajima. U hrvatskim odjelima se dobivaju novine »Hrcko« i »Smib«. Hrvatski odjeli imaju kviz »Lijepa naša«, kviz za poticanje čitanja i natjecanje u pisanju sastava »Zlatna ribica«. Mislim da su hrvatski odjeli vrlo dobri.

U HRVATSKI ODJEL

Dario Lakatoš, III. c: Ima nas jedanaestero u razredu - četiri djevojčice i sedam dječaka. Ima nas malo, ali svi se zajedno igramo i učimo. Učiteljica nam se zove Danijela Romić i jako je dobra i vrijedna. Naučila nas je pisati, čitati, zbrajati i oduzimati. Pošto nas ima malo u razredu, učiteljica stiže svima pomoći i sve probleme uspješno rješavam. Na školskim natjecanjima postižemo jako dobre rezultate. Ove godine ide se i na more u Hrvatsku. Dragi moji budući đaci prvaci, želim vam sreću u školi i da je zavolite isto toliko koliko je i ja volim.

Lucija Ivković Ivandekić, II. c: Išla sam u vrtić »Marija Petković« gdje smo govorili hrvatski jezik i imali vjeronauk. I u školi slušam nastavu na hrvatskom, mom materinskom jeziku. Volim što sam nastavila ići u školu sa svojim prijateljima iz vrtića. Dobila sam i novu prijateljicu u školi, koja je iz drugog vrtića. U razredu nas ima manje učenika nego u razredima na srpskom jeziku i učiteljica nam više može objasniti. Osim hrvatskog, učimo srpski, mađarski i engleski jezik. Na odmoru se igramo s prijateljima i iz drugih razreda. Volim svoj razred zato što na satima govorimo hrvatski jezik.

Lijepo je u školi

Učenici OŠ »Sveti Sava« u Aleksandrovu:

Dario Tumbas, IV. e: U mom odjelu nas je četvero - tri dječaka i jedna djevojčica. Mi slušamo nastavu na našem materinskom jeziku, a to je hrvatski. Tako ćemo ga bolje naučiti i više poznavati. Na satima hrvatskog jezika učimo gramatiku i čitamo pjesme, priče ili lektiru. Ostali predmeti su nam isti kao drugim učenicima, samo na hrvatskom jeziku. Od rujna su nam se pridružili prvaši. Njih ima petero. Oni su nam kao mlađa braća i sestre. Baš nam je lijepo. Na odmorima se igramo s djecom iz drugih odjela. Malo nas je pa naša učiteljica može posvetiti pažnju svakom ponaosob. Kao i svake godine, bit će organizirano ljetovanje na hrvatskom primorju gdje se upoznajemo sa svojim korijenima i međusobno. Ako roditelji upišu svoje dijete na nastavu na hrvatskom jeziku, uključit će ga u veliku obitelj učenika koji pohađaju nastavu na materinskom. Moji se nisu pokajali, a ni ja.

Matija Sekereš, IV. e: Ja volim ići u hrvatski odjel jer nas ima malo. To je dobro jer nije galama. Svi

možemo odgovarati. Sve stignemo uraditi. Upoznao sam mnogo dobrih prijatelja. Volim ići na more s drugom djecom iz drugih škola koja pohađaju nastavu na hrvatskom jeziku. Nemojte brinuti, nego se upišite. Hrvatski je lak za naučiti.

Robert Miler, I. e: Meni je u školi najljepše kada radimo nešto novo. Dopada mi se što je 4. razred s nama u učionici pa imam velike prijatelje.

Matea Evetović, I. e: Ja volim školu i imamo najbolju učiteljicu. Učimo čitati i pisati. Hrvatski jezik nije težak. Volim čitati i crtati. Na satima glazbe volim kad plešemo i učimo nove pjesmice.

Zašto volim ići u hrvatski odjel

Učenici IV. a OŠ »Matija Gubec« u Tavankutu:

Milica Vuković: Imam 10 godina i idem u hrvatski odjel već četiri godine. Iako nas u razredu ima malo, lijepo se slažemo i družimo. Sretna sam što idem u hrvatski odjel jer čitamo jako lijepe i zabavne lektire. U lijepim udžbenicima imamo zanimljive pjesme i priče. Na satima prirode i društva puno učimo o Republici Hrvatskoj, gradu Zagrebu i drugim prirodnim ljepotama Hrvatske. Imam mlađeg brata koji će se također upisati u hrvatski odjel. Preporučila bih svoj djeci da se upišu u hrvatski odjel jer se zabavljamo, sudjelujemo u mnogim zanimljivim događajima, putujemo i imamo priliku vidjeti hrvatsko more.

Nataša Benčik: Od prvog razreda idem u hrvatski odjel i tu mi je jako lijepo. U mom odjelu svi smo složni i dobri. Vrlo često se družimo s drugom djecom iz hrvatskih odjela, na Hosana festu, Hrckovom maskenbalu... Lijepo je upoznati nove prijatelje s kojima imamo nešto zajedničko. Drago mi je što i druga djeca idu sa mnom u hrvatski odjel, jer smo svi postali jako dobri prijatelji. Ove četiri godine vrijeme smo proveli čitajući krasne i zabavne priče, vježbajući matematiku iz zanimljivih udžbenika, crtajući, pjevajući, sve to s radošću i veseljem. Jako mi je drago što su me roditelji upisali u hrvatski odjel i to bih svim roditeljima preporučila, jer će djeci biti jako lijepo.

Dominik Skenderović: U hrvatski odjel volim ići zato što učim mnogo o Hrvatskoj. Imam dobrih prijatelja. Čitam zanimljive i lijepe lektire, a čitanke su nam lijepe i smiješne. Učimo mnogo o moru i o gradu Zagrebu. Sviramo i pjevamo lijepe hrvatske pjesme.

Volio bih da puno djece ide u hrvatski odjel jer uče o svom materinskom jeziku. Učiteljice su jako dobre i brinu se o nama.

Učenici II. a OŠ »Matija Gubec« u Tavankutu:

- Volim ići u hrvatski odjel jer učimo o zanimljivim stvarima u vezi Hrvatske.

- Volim hrvatski odjel jer, iako nas je malo, svi smo dobri prijatelji, a učiteljica ima vremena pomoći svakome od nas.

- Volim hrvatski odjel jer je udžbenik iz matematike jako lijep, a ja volim matematiku.

- Volim hrvatski odjel jer nas učiteljica vodi na Hrckov maskenbal, a tamo mogu upoznati drugu djecu i Hrcka.

- Drago mi je što su me roditelji upisali u hrvatski odjel, jer učimo zanimljive stvari, čitamo lijepe knjige, a učiteljica nam uvijek nešto zanimljivo pripremi.

Zašto volim hrvatski jezik

Učenici OŠ »Ivan Milutinović« u Maloj Bosni:

Ivan Vuković, IV. d: Volim hrvatski jezik jer ga je lijepo govoriti, lijepo zvuči. Moja starija sestra također pohađa nastavu na hrvatskom jeziku.

Manuela Stantić, IV. d: Hrvatski jezik volim jer je to jezik na kom sam naučila čitati, pisati i lijepo govoriti. Zahvaljujući tome što nastavu slušam na hrvatskom, upoznala sam puno djece iz drugih škola na mnogobrojnim susretima, kao npr. na svetim misama u našoj katedrali, na Bunariću, kazališnim predstavama, na natjecanju recitatora. Volim ići i u Hrvatsku čitaonicu... Radovalo bi me kada bi takvih susreta bilo još više i nadam se da ćemo ovog ljeta ići skupa na ljetovanje. Što da vam kažem, govoriti hrvatski je jednostavno čarobno.

Davor Skenderović, III. e: Volim hrvatski jezik zato što mi je lijepo pisati i izgovarati riječi na hrvatskom. Volim ga i zbog toga što moj tata jako voli hrvatski jezik pa sam uz njega i ja zavolio. Ponosan je na mene kad govorim i pišem na hrvatskom, navikao sam na njega toliko da ne mogu zamisliti da više ne učim na svom jeziku.

Miroslav Stantić, III. e: Volim hrvatski jezik jer se mogu družiti s djecom iz drugih škola koja isto uče na hrvatskom jeziku. Volim sat hrvatskog jezika i kada radimo na računalima u multimedijalnoj učionici, pa na zanimljiv način učimo nove lekcije, rješavamo kvizove, asocijacije, križaljke i druge zanimljive stvari.

Svima nam je lijepo u hrvatskim odjelima

U prvom razredu bila mi je želja da idem u hrvatski odjel, tako je i bilo. Kod nas ima vrlo malo đaka u hrvatskim odjelima, ali se svi jako lijepo slažemo. Imamo jednu predivnu učiteljicu uz koju možemo naučiti mnogo stvari. Poput saznanja iz prirode i društva, iz

matematike i hrvatskog. Uz sve to, naučimo jedan lijep jezik s kojim se služimo svaki dan. Svima nam je lijepo u hrvatskim odjelima, nikada se nismo žalili. Ako bude bilo moguće, htjela bih do kraja svoga školovanja ići u hrvatske odjele.

Regina Dulić, IV. b, OŠ »Vladimir Nazor« Đurđin

Zašto volim ići na nastavu hrvatskog jezika

U prvom razredu osnovne škole mama me je upisala na hrvatski jezik, kao izabrani predmet. Ta mi se odluka svidjela od početka i svaki sam tjedan veselo odlazila na sate hrvatskog jezika. Tamo smo crtali, pisali, zabavljali se, gledali zanimljive crtiće, jednom riječju - svi smo uživali. Iako sam sada 7. razred, i dalje rado odlazim na sate hrvatskog jezika. Sada naravno ne crtamo i ne gledamo crtiće, ali se i dalje zabavljamo, možda i više nego onda! Sada pišemo sastave, rješavamo »Hrcka« kog nam naša nastavnica Marina redovito donosi. Volim ići na nastavu hrvatskog jezika, jer je to prilika za mene naučiti ispravno govoriti svoj materinski jezik. Ponekad mi je žao što nisam imala priliku pohađati školu na hrvatskom jeziku, jer u Starom Žedniku nema hrvatskih odjela.

Tatjana Poljaković, VII., OŠ »Pionir« Stari Žednik

Zašto volim hrvatski

Učenici OŠ »Ivan Goran Kovačić« iz Sonte

Anđela Klecin, II. a: Hrvatski jako volim. Ostali sati su mi zamorni, a na satu hrvatskog učimo kroz igru. Hrvatski mi je osobit sat, jer se obožavam družiti s našom dobrom i lijepom nastavnicom. Ona nas nikad ne tjera da se mučimo. Kroz igru, zabavu i razna natjecanja učimo razliku između hrvatskog i srpskog jezika, naučimo mnoge nove riječi. Prvo smo naučili da je to naš materinski jezik i zbog toga ga najviše i volim, a stari su uvijek i govorili: »Koliko jezika znaš, toliko vrijediš«.

Anđela Šimunov, II. b: Od početka školovanja jedan od izbornih predmeta mi je Hrvatski jezik s elementima nacionalne kulture. Još dok sam bila polaznica dječjeg vrtića, slušala sam stariju sestru kako uči hrvatski. Jako mi se dopao, pa sam ga i ja poželjela učiti, a ta želja mi se ispunila pri upisu u prvi razred. Nastavnica mi se jako dopala i svaki sat hrvatskog za mene je doživljaj. Na satu pišemo, crtamo, bojimo, plešemo, učimo pjesmice, čitamo priče, igramo asocijacije, a već smo svladali i latinicu. Obožavam igru asocijacija, tako naučim najviše hrvatskih riječi. Hrvatski ću učiti u svih osam razreda, a nadam se i da će mi biti potreban u daljnjem školovanju.

Bit ću prvašić u hrvatskom odjelu!

Dragi moji pačići, pišem vam ovo pismo jer je došlo vrijeme da se oprostimo.

Više nisam mali, od prije nekoliko dana sam i zvanično prvašić. Dobro, možda ne baš prvašić, ali upisala me mama u školu i to u hrvatski odjel. Svakako sam još veoma kratko tu, uskoro se selim u školu.

Mogao sam birati u koju želim, jer put do škole nije nikakav problem. Mama kaže da će Hrvatsko nacionalno vijeće organizirati naš prijevoz do škole i natrag, i to ne autobusom nego nešto bolje. Mogao sam se upisati u bilo koju od šest osnovnih škola gdje postoje hrvatski odjeli, ali ipak smo odabrali onu najbližu, takav je i red. A nastave na hrvatskom jeziku ima u: OŠ »Ivan Milutinović« u Subotici i u Maloj Bosni, OŠ »Matko Vuković« i »Sveti Sava« u Subotici, te OŠ »Vladimir Nazor« u Đurđinu i OŠ »Matija Gubec« u Tavankutu.

Lijepo mi je bilo u vrtiću, al' vrijeme je da odem. Stvoren sam za veće stvari... Samo se vi smijte, a pitat ćete još za mene. Preostalo mi je još da odem na hodočašće i oproštajnu ekskurziju u Blato na otoku Korčuli i onda slijedi igranjac cijelo ljeto. Ne moram ni školski pribor pripremati... Kažu da će se HNV i za to pobrinuti, kao i za besplatne udžbenike. Milina jedna.

Mama je bila na roditeljskom sastanku u vrtiću gdje su (pričala je tetki pa sam čuo) bili i ravnatelj škole i oni zaduženi za obrazovanje u HNV-u, i sve su joj objasnili, tako da sad nema nikakve sumnje da ću učiti na svom materinskom, hrvatskom jeziku. Sada mi je mnogo lakše. Plašio sam se da će se moji uplašiti i odlučiti drukčije, jer ja baš želim biti sa svojim prijateljima u razredu. Pa i Luka, onaj što je lani bio predškolac, priča kako je extra u njihovom odjelu. Naravno, i on se upisao u hrvatski razred. Sada uči i hrvatski i srpski, što je super jer poslije može ići u školu i u Srbiji i u Hrvatskoj. Kaže, nema ih previše u razredu pa se učiteljica stigne pozabaviti sa svakim ponaosob. Još mi je rekao kako češće imaju neke izlete, putovanja i druženja, a ovi stariji idu na natjecanja i u Srbiji i u Hrvatskoj. Baš je to cool! Dolaze im neki književnici, idu gledati kazališne predstave, naravno i dalje imaju »Hrckov maskenbal«, a super im je i na Danima Balinta Vujkova. Na početku godine svi skupa imaju misu na kojoj zazivaju Duha Svetoga da ih prati, a na koncu školske godine sudjeluju u misi zahvalnici. Tu je i Festival bunjevački pisama, Kviz za poticanje čitanja u Subotici i Zagrebu, Ekološki kviz »Lijepa naša«, Dani kruha i... Ne mogu se svega ni sjetiti. Znam da sam radostan što ću učiti na hrvatskom jeziku, jednom od službenih jezika EU. Posebice sam sretan što cijeli moj razred ide i na katolički vjeronauk, pa će nam svima biti lakše pratiti i vjerski kalendar. A i roditelji nam se već odavno poznaju i druže.

Baš sam se raspisao, al' nisam još rekao najvažnije. Svoje mjesto za presvlačenje i vješalicu ostavljam Petru, zaslužio ga je, a prvo mjesto u redu Luciji - ona to jako voli. Mjesto za stolom... tko hoće. Nije da ćete mi nedostajati, al' svratit ću vam koji put, bar da vam ispričam kako je u školi, da imate informaciju iz prve ruke. I sve ću vam dobro doznati kako biste bili što bolje pripremljeni za školu.

Sada već moram ići, zovu me na Igru tišine... Moram... Još sam u vrtiću, a i da nisam i onda bih jer baš volim tu igru. I ne stidim se to priznati, kao što se ne stidim ni svog jezika i običaja već se radujem što sam prvašić. Budući prvašić hrvatskog odjela!

Bernadica Ivanković

DUHOVNI KUTAK

Brojeći svoje ovce, kada se vraćao u tor, pastir opazi da mu nema jedne od stotine koje su bile na paši. Ne oklijeva ni čas, povjeri svoje stado drugim pastirima te odlazi u potragu za zalutalom. Zna on da ovca koja dugo luta po bregovima, ne može više naći stado.

Običaj je bio da se digne na ramena i stavi preko vrata. Tako postupi pastir kada nađe svoju izgubljenju ovcu. Našavši je, vrati se sav radostan. Ta bila mu je važna ta ovca. Želi da se svi njegovi prijatelji pridruže njegovoj radosti i slave s njim.

U Božjim očima grešnik, upravo jer je izgubljen, može izazvati veću brigu od ostalih, posebno od onih kojima ne treba »obraćenja«, tj. onih koji su sebi dostatni i smatraju se pravednima.

Vaša vjeroučiteljica Ana

PODIJELJENA 101 NAGRAĐA

»Zašto Sunce noću spava
Zašto danju spava sova
Od čega je čokolada
Kazat će ti knjiga nova.
Ako ne znaš ti potraži
Slova će ti puno reći
Kad si sam i nemaš kuda
U knjizi ćeš druga steći...«

Ovako su pjevali ljubitelji knjige i čitanja koji su se 2. travnja obreli u Čitaonici Gradske knjižnice na završnoj priredbi i izvlačenju nagrada u povodu završetka Kviza »Čitam i skitam«. Kao i svake godine na ovaj datum, kada obilježavamo rođendan Hansa Christiana Andersena i Međunarodni dan dječje knjige, knjižnica se trudi okupiti djecu, svoje vjerne čitatelje, kako bi ih nagradila za sudjelovanje u kvizu za poticanje čitanja.

Točno u podne, dok se tražilo mjesto više, započeo je interesantan program za okupljene mlade čitatelje. Najprije su svi zapjevali himnu kviza, a potom je s velikim zadovoljstvom djecu pozdravio ravnatelj knjižnice Dragan Rokvić, ne skrivajući radost što je čak 800 osnovaca, aktualnih članova knjižnice ispunilo upitnik te tako sudjelovalo u kvizu. Ovoj znamenki se obradovao i

veliki prijatelj Gradske knjižnice Brane i njegova prijateljica Elvira koji su ove godine također puno čitali. Tako su na Dječjem odjelu pronašli jednu interesantnu knjigu o ekologiji i reciklaži. Svoje otkriće podijelili su sa svima prisutnima, a temeljem knjige su priredili i predstavu.

Kažem vam, bilo je fantastično. Bilo je pjesme, plesa, druženja i, naravno, NAGRADA!!! I to 100, te glavna nagrada - bicikl. Okupljena djeca dijelila su jedna drugima sreću izvlačeći nagrade. Sreći nije bilo kraja kada su prepoznali ime nekog od dobitnika, a nekolicina je bila i prisutna pa su odmah preuzeli nagrade. Bilo je tu svega, od knjiga, ulaznica za Dječje kazalište, slatkiša, školskog pribora, USB memorija, nagradnih izleta, suncobrana, čaša, majica, torbi, lopti, rolara, klizaljki i da ne redam dalje. Fotografije koje vam donosimo u ovom broju Hrčka govore dovoljno same za sebe.

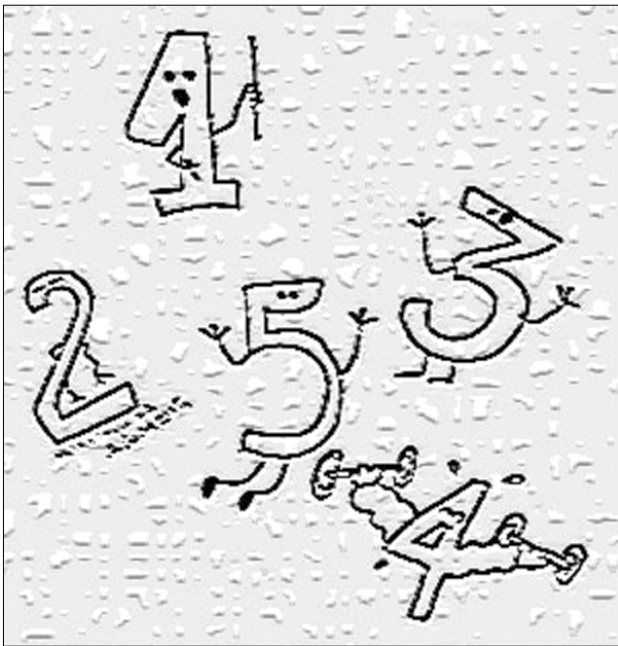
Radujem se što se družite s knjigom i što ćete do sljedeće godine, vjerujem, pročitati još mnogo dobrih naslova i tada ponovno sudjelovati u kvizu.

Bernadica Ivanković

KUTAK ZA STIHOLJUPCE

1, 2, 3, 4 i 5 - sve su to ocjene za đake

Proljeće je uveliko stiglo. Sve se zeleni i cvjeta, a djeca su u velikim problemima. Sve ih to mami vani. Do kraja školske godine ostalo je još malo. Profesori, nastavnici i učiteljice svakodnevno »bombardiraju« svoje đake raznim provjerama znanja što znatno otežava njihov status, odnosno mogućnost boravka vani. A vani... sve miriše, sve se šareni i opasno mami... Tko izdrži, pričat će, a tko ne uspije, morat će ubrzano zagrijati stolicu, jer vrijeme ubrzano istječe. U istom problemu su sva djeca, samo što je nekima lakše izaći na kraj. Ocjene

se nižu, a dogodi se i po neka jedinica. O takvoj jednoj jedinici koja kvari dječje planove, pjeva i Stanislav Femenić. Kada pročitate ovu pjesmu, bit će vam lakše, jer uvidjet ćete da niste sami. No, svakako vam preporučam da se potrudite zadržati dobre ocjene, jer lijepo vrijeme tek dolazi. A ako se i dogodi da vas neka jedinica pogodi »točno u neznanje«, uzvratite joj istom mjerom - znanjem.

Bernadica Ivanković

Jedinica

Đak koji ne voli brojeve,
Neprestano s njima
Vodi bojeve.
Ali njihova je vojska
Velika,
Njihova je armija jaka!
I nevolja je,
Kada se cijela ta vojska
Sruči
Na jednog jedinog đaka.

Najopasniji je broj jedan.
Misliš: najmanji, najtanji,
Bijedan...
Ali daci vele:
- Gađa poput strijele!

Tako je jedna
Jedinica
S nadimkom »kolac«
Napustila nenadano
Svoj tobolac.
Ona je dovela
Đaka Darka
U vrlo teško stanje.
Pogodila ga točno
U neznanje
I pribila čvrsto
Za stolac!

Stanislav Femenić

HRVATSKI JA VOLIM

Muke s imenima

Nije uvijek lako napisati nečije ime, posebice ukoliko ga ne pišemo u nominativu, a nekad nismo sigurni ni kako se piše u tom »najjednostavnijem« padežu.

Evo nekoliko korisnih savjeta kako bismo izbjegli uobičajene pogreške:

Zove li se tko Antonio ili Antonijo, Dario ili Darijo... Ovisi o tome koje su mu ime roditelji nadjenuli, no u svim ostalim padežima (osim N i V) valja dodati međusamoglasničko - j, bez obzira na to imamo li ga u nominativu ili nemamo.

Kod imenica na - IO (Dario, Mario, Antonio, radio...), u sklonidbi se mora pisati međusamoglasničko - j.

Stoga je točno napisati da ste negdje sreli Marija, Darija, Antonija ili čuli nešto na radiju.

Ženska imena na - IA (baš kao i muška na - io) u sklonidbi dobivaju - J u nastavku:

Mia - Mije, Miji, Miju...

Lucia - Lucije, Luciji, Luciju...

Međutim, valja upamtiti da ženska imena na - ea: Lea, Matea, Rea, Andrea... ne dobivaju nikakav nastavak, odnosno ne umeće im se međusamoglasničko - J: Lea, Lee, Lei, Leu...; Andrea, Andree, Andrei, Andreu...

Miranda

KNJIGA BAŠ ZA MENE

Anne Plichota, Cendrine Wolf: Oksa Pollock

Od prošle godine Oksa Pollock je stigla i kod nas.

Oprez! Ova je knjiga čarobna. Kada upoznate Oksu, nećete moći više živjeti bez nje i neobične obitelji Pollock te čudesnih bića s kojima dijele dom.

Oksa Pollock je trinaestogodišnja djevojčica čiji život će se potpuno promijeniti kada se iznenada s obitelji preseli iz Pariza u London. Večer uoči prvog dana u novoj školi, oko Okse se iznenada počinju događati neobične stvari: njezin radni stol se zapalio, kutije sa stvarima su eksplodirale...

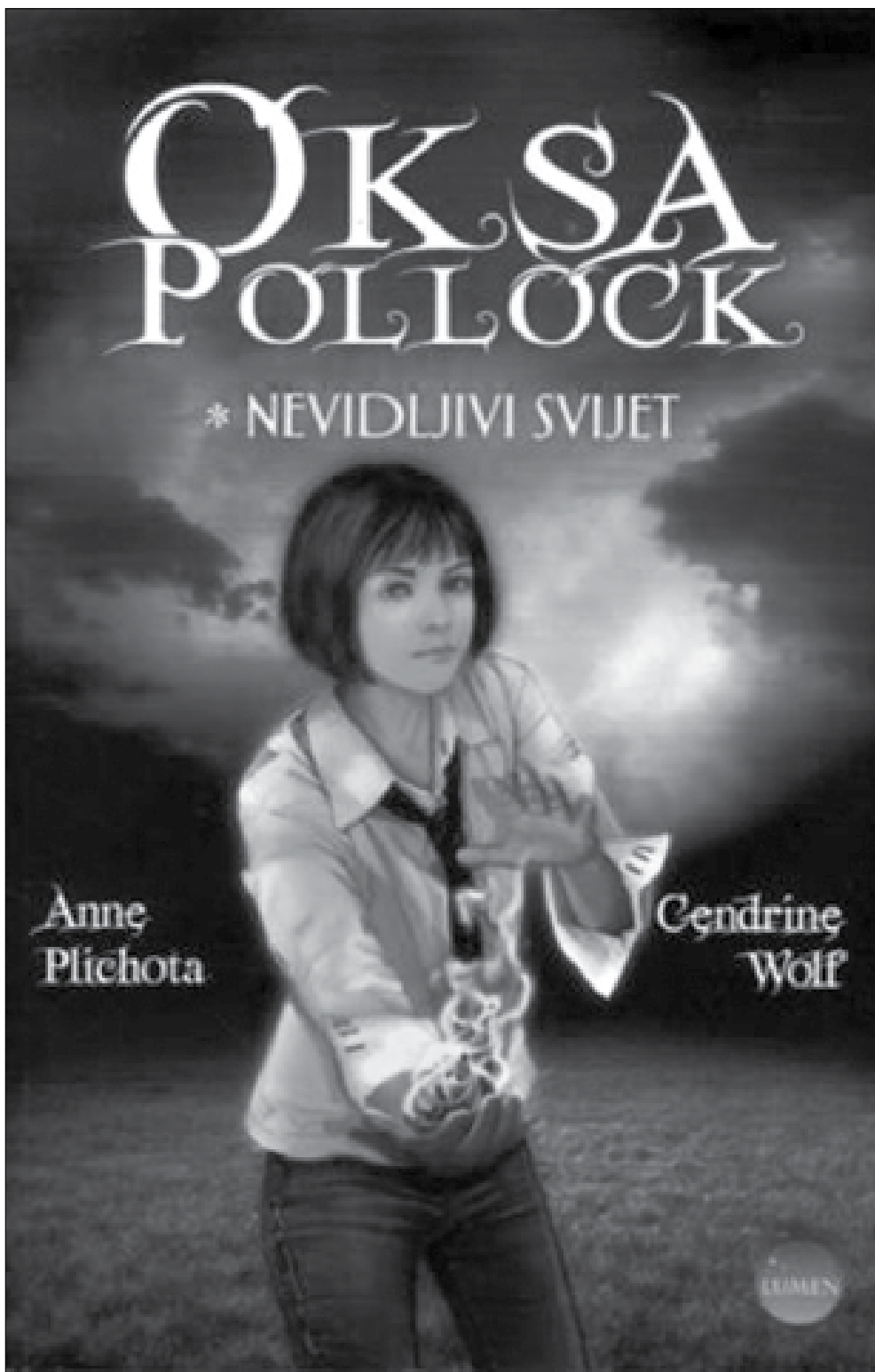
Oksa je oduvijek sanjala o tome da postane ninja, a sada je otkrila da ima natprirodne moći.

No, to nije sve. Iste se večeri na Oksinu trbuhu pojavljuje tajanstveni znak! Oksa se povjerava svojoj ekscentričnoj baki Dragomiri koja joj otkriva obiteljsku tajnu. Naime, Pollockovi potječu iz Edefije, nevidljivoga svijeta skrivenoga negdje na Zemlji. Znak koji se pojavio potvrđuje da je Oksa njihova Neočekivana, njihova jedina nada u povratak.

Je li Oksa Pollock ženski Harry Potter ili samo neobična tinejdžerica s natprirodnim moćima? Morat ćete otkriti sami.

U Hrvatskoj je dosad »Školska knjiga« u prijevodu Nataše Medved objavila prva dva nastavka romana o simpatičnoj Oksi, a u subotičkoj Gradskoj knjižnici možete zasad pronaći samo prvi dio i to »Nevidljivi svijet«. Maštovite autorice Anne Plichot i Cendrine Wolf pišu maštovito, pa je prevoditeljica morala izmisliti neke nove hrvatske riječi poput »zrnoksa«. »Nevidljivi svijet« prvi je od šest romana u serijalu o Oksi Pollock. Dok čekamo nove uratke ovih francuskih spisateljica, pročitajte barem prvi dio o Oksi Pollock.

B. I.

Anđela Kujundžić, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Dunja Vojnić Hajduk, I. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Josipa Horvacki, II. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Aleksej Borović, I. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Marko Zlatar, IV. a, OŠ „Ivan Goran Kovačić“ Sonta

Danijela Drobina, IV. b, OŠ „Ivan Goran Kovačić“ Sonta

Josipa Stantić, III. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Josipa Dulić, III. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Mihaela Dulić, II. b, OŠ „Vladimir Nazor“ Đurđin

Leona Matković, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Matea Rudinski, I. e, OŠ „Sveti Sava“ Aleksandrovo

Robert Miler, I. e, OŠ „Sveti Sava“ Aleksandrovo

Tijana Gerin, IV. a, OŠ „Ivan Gorna Kovačić“ Sonta

Mila Kujundžić, I. c, OŠ „Ivan Milutinović“ Subotica

Josip Pančić, II. h, OŠ „Matko Vuković“ Subotica

Mateja Evetović, I. e, OŠ „Sveti Sava“ Aleksandrovo

OD ŠKOLSKOG SASTAVKA DO NOVINSKE PRIČE... ZA 5!

Zahuktava se... Nastavnici u školi opet ne razumiju moju zauzetost! Imam par četvorki i jednu tricu, a oni »drame«. Biologičarka je rekla: »Valentina, ti si zbilja popustila u učenju. Razgovarat ću s tvojom

razrednicom da obavijesti roditelje.« Razrednica, moja najdraža nastavnica hrvatskog, samo me gleda s nekim tajanstvenim poluosmjehom i - ne zove moje roditelje na prijam. Ovih dana smo za zadaću opet imali one dosadne sastavke opisivanja proljeća. Kazala sam joj da to više zbilja ne odgovara mom literarnom temperamentu ni književno-umjetničkom izričaju. Samo je sjela. Pogledala me je i pitala: »Valentina, draga moja, koja tema bi odgovarala tvom sadašnjem temperamentu i novom književno-umjetničkom stilu?« Odgovorila sam da me u posljednje vrijeme zanima novinarski stil, jer planiram studirati novinarstvo i da me zato pisati o proljeću jako zamara. Htjela sam reći »smaara«, ali odlučila sam izbjegavati žargon. Onaj blesavi Nikola je dobacio: »A i zaljubila se!« Pogledala sam ga ledenim pogledom, a razrednica je rekla: »O tome nećemo na satu! Ako bude problema i Valentina popusti u učenju, porazgovarat ću s njezinim roditeljima. Sad - pišite naslove!« Osim dosadne teme o proljeću (koja i ne bi bila tako strašna da se ne ponavlja svake godine!) i pre-pričavanja doživljaja s proljetnog raspusta, napisala je i redni broj 3. Malo je zastala i gotovo sam mogla vidjeti da se smijulji, iako je bila okrenuta ka ploči. »Samo da ne bude nešto o ljubavi, samo to ne...«, stiskala sam palčeve. »Treća tema će biti ... MOJA NAJBOLJA NOVINSKA PRIČA. Do sljedećeg tjedna!«, čuli smo je, premda su se zvono i stolci stopili u buku, jer smo skočili k'o opareni - normalni sedmaši!

Dakle! Rukavica bačena u lice! Što sad? Poznaje me razredna i voli, bar koliko i ja nju, ali sad me je baš izazvala! Ako napišem trač o nekoj pop »zvjezdici«, ispast ću glupa. U politiku i svjetsku ekonomiju se (još!) ne razumijem dovoljno, pa ne mogu o tome pisati. Novih, revolucionarnih znanstvenih otkrića baš ovih dana u našem kraju nema. Uf! Skoro sam pomislila da neću uspjeti i da ću morati pisati o doživljajima s raspusta (kajih sam inače puna k'o žaba dlaka, jer sam »gripovala« cijeli raspust, pa bih mogla samo izmišlja-

ti!), ali onda sam vidjela plakat za upis u hrvatske odjele... i - rodila se ideja, dogodio se »klik«, upalila se žarulja: pisat ću o tome! Uvod - moje radosno sjećanje na prvi razred i kako baš volim svoj odjel. Nije uvijek lako

u malom odjelu složiti se u svemu, ali mi smo se zato izborili i sad se baš volimo. Glavni dio - dojmovi nekoliko učenika iz škole, nekoliko i mlađih i starijih, možda i ♥. Pitat ću ih i za prednosti i mane nastave na hrvatskom. Naravno, postaviti ću i potpitanja, jer znam kakvi su ljudi - ili kažu »Sve super!« ili »Užas!« Zamolit ću da podijele s čitateljstvom svoja iskustva iz škole, lijepa, a i teška ako ih imaju, ali i planove nakon osnovne škole. Zaključak - poziv na upis na hrvatskom običnim riječima - 'ajmo se upisati, upoznati, družiti, da nas bude više i da nam bude ljepše! ☺

Zvala sam Ninu da snima fotoaparatom i mobitelom, pa nisam morala bilježiti, a imam i slike za uspomenu. Mališani su samo hvalili svoje učiteljice, ali i to mi je bilo slatko, jer sam se sjetila kako je meni bilo divno s našom učiteljicom. Jednom me je cijeli odjel posjetio kada sam bila bolesna i donijeli su mi veeeeliku čokoladu! Bilo je ludih izjava: ♥ je prvo rekao da su u hrvatskim odjelima najbolje - cure. Poslije toga je rekao da mu se u školi dopada užina. Kada se uozbiljio, kazao je da mu ne smeta što mora pored hrvatskog učiti i srpski (uz engleski, njemački i mađarski), jer je njegov djed govorio - **KOLIKO JEZIKA GOVORIŠ, TOLIKO VRIJEDIŠ**. Kako mi se to dopalo, iako je zvučalo štreberski! Iva iz osmog mi je rekla da će joj biti jako žao ako ne bude mogla nastaviti školovanje na hrvatskom

(ako ne bude smjer koji želi upisati), jer je to njezin jezik, jezik njezinog naroda. Vedran iz šestog je kazao da je super društvo za nogomet, Barbara da ima dojam da puno više učimo i radimo od drugih, ali da joj to nije teško, nego zabavno, a Nina me je, kada smo pošle kući, zagrlila i rekla: »Znaš, ja ti nisam štreberka k'o ovi i meni se puno toga ne sviđa, ali s tobom mi je sve lakše!«

Za sastavak je »pala« petica, a moj ♥ i ja sad imamo zajedničku fotku! Baš volim što idem u hrvatski odjel! :) A volim i moju cool nastavnicu hrvatskog :) i moju najnaj Ninu! Voli vas Teenica!

Zaštočica

Tereza je nemirna djevojčica, previše aktivna. To kažu svi u kući, roditelji, djed i baka s mamine i baka s tatine strane, a ponekad i susjedi, koji se upinju naći joj neki posao u kojem bi dovoljno dugo uživala i koji bi dovršila. Tereza ima tisuće pitanja. Jutro ne prolazi bez pitanja - zašto moram prati zube, zašto je čistoća pola zdravlja, gdje se sakrio Mjesec, kuda putuje Sunce, a odgovore daju svi koji se nađu u blizini. Stoga ju od milja zovu Zaštočica.

Jasan je stav zauzet po pitanju postavljenih pitanja: na pitanja se mora odgovoriti. Nije dobro dijete ostavljati s pitanjima, pa je bolje dati nekakav nego nikakav odgovor. Da pitanja nisu uvijek laka, mogu posvjedočiti svi uključeni u život radoznale Tereze. Običnog jednog dana željela se pripremiti za slikanje pileta koje se tek izleglo. Na pitanje kakvim se bojama to radi, mama je brzo predložila voštane boje, ali je naša nemirčica nakon pol sata crtanja uzela gumulastiku i krenula na skakanje u kojem je bezbrižno uživala. Na pitanje od čega je guma, baka se dobro zamislila kako joj odgovoriti i jedva izmucala nešto o izradi gume od drveta koje se zove kaučukovac. A onda su na red došli roleri. Susjedovo dvorište je kao stvoreno za vožnju rolerima onako ravno, od betona. A od čega se pravi beton, teta Mila? Naravno da je pitala susjedu tijekom vožnje. Zašto je beton tvrd? Zašto trava nije ravna? A što plačete? Susjeda samo promuća da je sjekla luk. Zbog luka plačete? Boli li to luk? Uf, što reći? Djed je volio astronomiju i pozvao je svoju unučicu na gledanje zvjezdanog neba kroz dalekozor, možda pronađe neku svoju zvijezdu... A što su to crne rupe? Djed je naširoko počeo objašnjavati, ali Tereza nije bila

naročito zadovoljna. Djed kaže kako možda nije vrijeme za ovo pitanje. A što je to vrijeme?

Kako je uvijek bila u centru svih kućnih zbivanja, bila je obasipana pažnjom, često su je ukućani pomazili po kosi, poljupci su pečatili njezino nježno lice. Voljela je čuti da ju vole, ali i koliko. Mama kaže - beskonačno. A što je to beskonačno? Tata kaže da ju voli do neba. A poslije neba? Ah, pitanja se tako nizala, Tereza je puno toga shvaćala, ali se njezino znanje činilo prepuno rupa. Ona je te rupe nazvala - »moje crne rupe«. Zašto ona ne zna kako ptice lete, kako struja dolazi u računalo i luster, zašto je djed rekao da je vrijeme za nevrijeme? Tko to živi u travi? Zašto krtica ruje po zemlji, a kako dišu kukci? Odakle dolazi vjetar, zašto grmi, zašto raste kosa, zašto imam sjenku, kako zrakoplovi ostanu u zraku, a tako su veliki, zašto je led leden, a voda mokra? Zašto vidi sebe u zrcalu? Pitanja, pitanja...

Zaštočica je znala svoju umiljatost dobro iskoristiti pa je na svako njezino pitanje, na svako njezino »zašto« dobivala odgovore, a oni kao da su stvarali nova pitanja. Sve joj je bilo zanimljivo. U svakom svom istraživanju je uživala. Ipak, njezina pitanja više nisu bila laka. Na šesti rođendan pitala je što su to punoglavci, a nakon što je tata kratko rekao kako će se oni pretvoriti u žabe, Tereza se ugurala mami u krilo s istim pitanjem. U velikom poslu, mama odgovori: Ne znam! Raspitat ću se, potražiti u knjigama i kada saznam - reći ću ti! E, ovo nije očekivala. Ako joj ne znaju odgovoriti, a sve će to saznati iz knjige, onda je bolje da to sazna sama! Odlučno je objavila: Upisujem se u školu i sama ću sve saznati iz knjige!

Katarina Čeliković

UPISI U ŠKOLU I U VRTIĆ

Upis u škole i vrtiće je počeo, a time i obveza da roditelji pripreme mališane za novo poglavlje života. Upisati se u vrtić zahtijeva emocionalnu pripremu djeteta i roditelja, a materijalna je prosta - jedne šuše i pidžama, i sve je spremno!

Kako emotivno pripremiti dijete, najbolje osjeća svaki roditelj i uz potporu odgojitelja može to lako napraviti. Priprema za školu zahtijeva mnogo ozbiljniji angažman i od roditelja, a i od djeteta. Dio pripreme obavlja se u vrtiću u kom se obavlja pripremni predškolski program, ali puno veći dio obavlja se kod kuće, kako onaj emotivni tako i odgojno-obrazovni. Zato, dragi roditelji, budite sigurnost i potpora svome djetetu, olakšajte mu ulazak u novo poglavlje života!

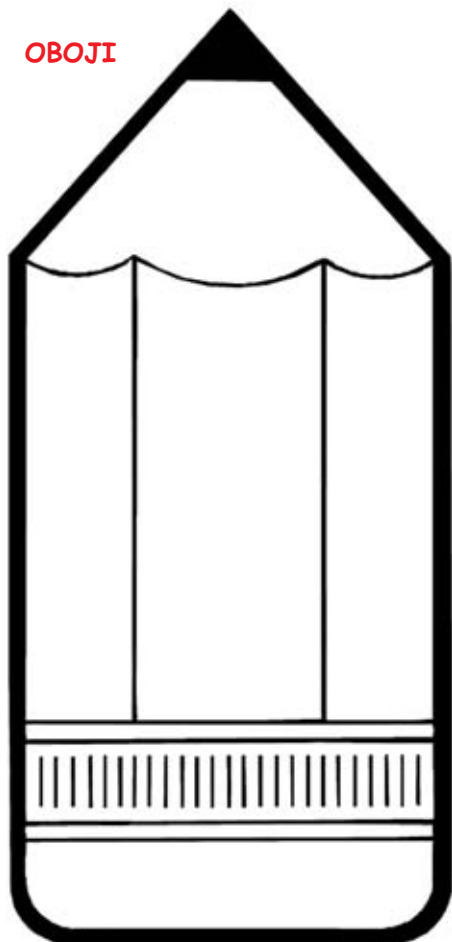
Za školu nam je svašta potrebno, dragi roditelji, pa vas molimo da se na vrijeme za sve pobrinite i da za tu

specijalnu kupnju odvojite vrijeme i obavite ju skupa sa svojim djetetom. Pazite da nešto ne zaboravite!

Želimo vam pomoći ovim popisom:

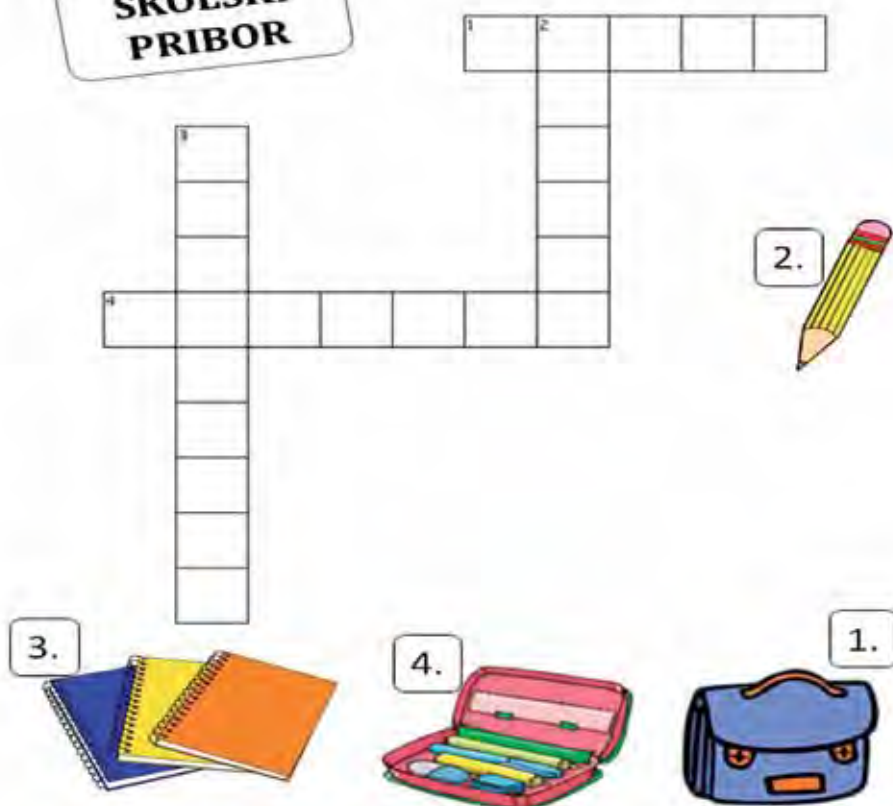
- napraviti ključeve,
- odgovarajuće odijelo,
- knjige i bilježnice,
- pernica koja mora imati: gumicu, olovku, šiljilo, drvene boje, flomastere, crveno-plavu olovku, ravnalo, škare, ljepilo,
- pribor za likovni: blok broj 3, vodene boje, voštane boje, tempere, kolaž papir, plastelin,
- oprema za tjelesni: tenisice ili baletanke, majica kratkih rukava i kratke hlače,
- blokčić za obavještenja,
- školska torba u koju ćemo to sve staviti.

OBOJI

RIJEŠI KRIŽALJU

ŠKOLSKI
PRIBOR

Kada smo razgovarali s predškolicima iz Vrtića »Marija Petković«, kojih ima 19, o školi, cijepljenju koje su prošli i o razmišljanjima što ih čeka u školi, oni su nam rekli:

NAPIŠI NA CRTE RIJEČI KOJE ZNAŠ DA POČINJU OVIM SLOVOM

OVdje NACRTAJ NEŠTO ŠTO POČINJE TIM SLOVOM.

* Martina V. T.: Na cijepljenju je bilo malo strašno, a dječaci uopće nisu plakali. Čekam da počne škola.

* Lucija M.: Svi su pomalo plakali na cijepljenju. Čekam da pođem u školu da radim domaću zadaću, to je zabavno!

* Teo M.: Mislim da će mi u školi biti dobro. Još nismo kupili knjige i pribor, ali kupit ćemo i pisaći stol!

* Emil S.: Dobio sam olovku i šiljilo, i pernicu sam spremio, a knjige još nisam.

* Ana K.: Kupili smo torbu i dobila sam olovku, gumice i šiljilo. Jako čekam školu!

* Ana V.: Pripremila sam šiljilo, gumicu i bilježnice, još nemam pisaći stol. Na cijepljenju baš nije bilo ugodno!

* Marija Š.: Nisam se još pripremila, imam samo pernicu, fali mi ranac. Na cijepljenju sam bila hrabra, nisam plakala.

* Filip D.: Jedva čekam školu da naučim sve - kako nastaje kiša, voda, sve... Kupio sam bilježnicu, knjigu i torbu.

* Teodora S.: Čekam školu da naučim kako se pune oblaci, sva slova i računanje. Ići ću u školu »Matko Vuković«.

* Ivan V. Š.: Sam ću ići u školu, s bratom. Ići ću kupiti torbu, tako je mama rekla.

* Lucija V.: Spremna sam za školu, imam već odavno pisaći stol. Nemam još ranac, a imam pernicu za glazbeni i vjeronauk.

* Petar P.: Na cijepljenju nije bilo strašno. Mama i tata trebaju mi kupiti pisaći stol, ranac i pernicu. Neke olovke već imam. Jedva čekam da krenem u školu.

Priredila: Marina Piuković

ZAGR LJAJI MOG DJETINJSTVA...

»Majko, majko!«, trčala sam u kuću, »Faljen Isus, majko!« Nije uz imenicu »majka« trebao pridjev - svu ljubav i toplinu koju sam osjećala prema ovoj ženi, u mom srcu odmah pokraj mamice moje smještеноj, izrekla je ta rič. Joj, kako sam je uvijek stisnula oko struka, a ona me milovala po glavi, raščupala mi kosicu uvijek dotiranu - valjda je volila da se odmah cilim bičem, pa i kosom, opustim. Samo sam godinama bila sve viša i viša ili ona niža i niža, jer smo se, kao odjednom, izjednačile... Zagrljaj je ostao. Zauvijek.

Nekako mi je od malena ostao običaj da majki, nakon što smo razmijenile pozdrav i zagrljaj, pokažem školsku torbu, knjige i bilježnice. Valjda zato što sam znala da moram dovršiti zadaće i onda - slobodna sam! Petak poslije podne, cijela subota, a u nedjelju bi mama i tata dolazili na užnu, bili bismo svi skupa i navečer - doma ili u gradu. Kako bih što bolje iskoristila meni blaženo vrijeme, odmah sam pokazivala što trebam uraditi za zadaću. Naravno, uživala sam i u majkinim pohvalama i iskrenom divljenju za moje ocjene, crteže, sastavke. Kao da mi je prije užne, koja je već mirisala od kapije, htjela nahraniti dušu, samopouzdanje i osjećanje dragocjenosti. Ona je gledala i najbeznačajnije uratke, u običnom potpisu učiteljčinom tražila pohvalu ili pokudu, gledala sa mnom sve što smo učili cijelog tjedna. Ponekad mislim da sam sve što sam postigla, postigla zato što se ona tako interesirala za mene i iskreno se trudim i ja biti takva prema svima koje susretnem. Znala je ona sve o mojoj učiteljici, iako je nikada nije vidjela. »Majko«, radosno sam joj počela pričati, »vodila nas učiteljica na Bunarić! Išli smo busom, nosili smo grickalice i sok, loptali smo se, a nismo ništa ni morali pisati! Bila je i misa i na misi se pričestila učiteljica naša! Znaš, ona je najbolja... Vodila nas je i na Devetnicu svetom Josipu svaki dan skoro, majko, sa zadnjeg sata. Zna pivat Litanije!« Majka je jedva pratila moje brzo i slabo povezano priča-

Kako volim u proliće »doletit« na salaš! Kao da priroda zaista - samo tamo baš pravo mriši! Ne bi nija virovala da sama nisam ostila kako vitar nosi miris njiva i kako to mož dušu radovat... Sad, kao »velika«, mogu shvatiti i objasniti: taj mir čovjeka opušta, svježina vraća u bezbrižno djetinjstvo i mladost, preplavljuje osjećajem »tu sam di tribam bit«, Dica ne fantaziraje ni filozofiraje - njima se samo duša raduje...

nje: »Na Bunariću? Pa, otkud to?« »Majko, mi koji idemo u hrvatski odjel idemo u rujnu na Malu Gospu na Bunarić, a nekad nas učiteljice vode i u svibnju, znaš? Onda smo tamo cilo prija podne, razumiš me? Bude i misa, pa učiteljice isto s nama mole, pivaju. Naša sve zna! Baš sam gledala! A kako je lipa, majko, znaš, tako k'o ti kad si bila mlada! Ima crnu dugačku kosu i crne oči i očale, i jako se lipo smije! Kada smo se naigrali posli mise, malo smo sili na travu, a ona je očla do Gospe, majko! Vidila sam kako je molila, majko, znaš, kleknula je i poslala je poljubac Gospi! Kada se vraćala, dotrčala sam do nje i pitala za koga je molila Gospu. Nasmijala se i kazala: 'Za sve

vas, moju djecu!' Kako smo mi njoj djeca, majko?« Majka je uzdahnula i kazala: »Dite moje, to zato jer vas ona voli! Jedna je mama tu, na zemlji, koja ti je život dala i voli te najvećma i jedna na Nebu, naša draga Gospa, koja te čuva. Ima i drugi dobri žena, koje su tu da čuvaju i odgajaju vas dicu. Bog je svoj ženskoj čeljadi dao veliko srce, da vole dicu, a neke to rade - cilom dušom.«

Znala sam točno što je htjela reći. Neke su žene majke svima i one čine život poput bajke lijepim! Sjetila sam se toga i kada smo završavali četvrti razred - učiteljica nas je tada zagrlila, kao prava mama!

Nacrtaj svoju mamu i sebe kako se grlite!

Nacrtaj svoju majku mladu (gledaj sa starih fotografija) i onakvu kakva je sada ili kakvu je pamtiš!

Opiši svoju učiteljicu!

Pročitaj iz starog molitvenika (»svete knjige«) Litanije Blažene Djevice Marije!

Otkrij koje crkve u okolici imaju Blaženu Djevicu Mariju za zaštitnicu i kada imaju svoje proštenje!

Vesna Huska

Zagrebački muzeji (2. dio)

U prošlom smo broju Hrcka započeli šetnju zagrebačkim muzejima koju ćemo nastaviti u ovome i još nekoliko sljedećih brojeva. Muzeji koje ćemo vam predstaviti ovoga puta, posebni su i po tome što bismo ih mogli »složiti« u školski raspored. Naime, krenut ćemo sa školskim, pa ćemo predstaviti povijesni, sportski, tehnički i na kraju onaj koji prikazuje umjetnost. Gotovo kao raspored za utorak.

Hrvatski povijesni muzej

Osnovan je 1846. godine, a čuva, obrađuje i prezentira hrvatsku kulturno-povijesnu baštinu od ranoga srednjeg vijeka do danas. Muzejska građa raspoređena je u 15 muzejskih zbirki. Iznimno su vrijedne zbirka portreta ugarsko-hrvatskih kraljeva i zbirka starih geografskih karata iz 16., 17. i 18. stoljeća. Najbrojnija je zbirka oružja koja prati razvoj manufakture kroz cehove i obrtničku proizvodnju. Muzej nema svoj stalni postav pa se pojedine muzejske zbirke i tematika hrvatske društvene, gospodarske, političke i kulturne povijesti, javnosti prezentiraju organiziranjem povremenih izložbi, ekspertiza i radionica/igraonica.

Hrvatski školski muzej

Hrvatski je pedagogijsko-književni zbor 1901. godine osnovao ovaj muzej. Smješten je u zgradi Hrvatskoga učiteljskog doma. Jedinu je hrvatski muzej specijaliziran za područje školstva, a u njemu se prikuplja, proučava i izlaže građa iz prošlosti i sadašnjosti hrvatskoga školstva i pedagogije. Stalni postav čini oko 1.000 izložaka, a izložbena cjelina - Pariška soba, nagrađena je 1900. godine na Svjetskoj izložbi u Parizu. Pedagoška knjižnica broji više od 30.000 stručnih knjiga i rariteta (najstarija je knjiga iz 16. stoljeća). Povremeno se organiziraju tematske, prigodne i kulturno-povijesne izložbe, te predavanja, promocije, stručni skupovi i edukativne radionice/igraonice.

Tehnički muzej

Ovaj je muzej osnovan 1954. godine. Fundus muzeja čini više od 6.000 predmeta iz Hrvatske i inozemstva. Odjel transformacije energije prikazuje dobivanje i pretvaranje svih vrsta energije. Razvoj svih vrsta prometa prikazan je Odjelom prometnih sredstava, a cjelina pogonskih strojeva čuva najstariji stroj ovog dijela Europe. Odjel geologija-rudarstvo-nafta obrađuje faze nastajanja minerala i način njihove eksploatacije. Modeli prvih umjetnih satelita, orbitalnih stanica i svemirskih brodova čine Zbirku astronautike. Tu su još i Odjel vatrogastva, Odjel osnova poljodjeljstva

s apisarijem, te Odjel velikana hrvatske znanosti i tehnike. Stalni postav strukturiran je po odjelima u kojima se na didaktički način prikazuje razvitak i primjena pojedinih tehničkih dostignuća. Zasebne cjeline su Planetarij, Apisarij, Rudnik (model rudnika ugljena, željeza i obojenih metala u dužini oko 300 m) i Kabinet Nikole Tesle. Povremeno se organiziraju edukacijske, studentske, informativne i prigodne izložbe, popularno-znanstvena predavanja i tribine te igraonice/radionice.

Muzej za umjetnost i obrt

Utemeljen je 1880. s ciljem da se umjetničko-obrtna djela zaštite pred nastupom industrijskog proizvoda. Od 1888. godine smješten je u namjenski izgrađenoj zgradi u historicističkom stilu. Muzej sa svojih 160.000 izložaka ima značaj nacionalnoga muzeja za umjetničku proizvodnju i povijest materijalne kulture u Hrvatskoj. Fundus je raspoređen u 19 raznovrsnih zbirki: namještaj, metal, slikarstvo, kiparstvo, satovi, fotografija i fotografski pribor, muzički instrumenti, grafički dizajn, bjelokost, tiskarstvo i knjigoveštvo, oslikana i tiskana koža, devotionalije, pribor za pušenje te igračke. Muzej posjeduje i vrijednu biblioteku s više od 50.000 naslova. Stalni postav osuvremenjen je 1995. komentarima izložaka u vidu legendi, videa i računalnih instalacija. Nova koncepcija stalnog postava odraz je sustava i opsega muzejskih fundusa. Muzej redovito organizira kulturno-povijesne, problemske i tematske izložbe, ekspertize, edukativne igraonice/radionice te restauracije umjetnina.

Hrvatski sportski muzej

Hrvatski je sportski muzej jedan od najmlađih muzeja, osnovan je 1977. godine u sklopu tadašnjeg Fakulteta za fizičku kulturu. Institucija je koja sustavno skuplja, obrađuje i čuva građu vezanu za tjelesno vježbanje i sport. Osim te osnovne djelatnosti, Muzej priređuje izložbe, organizira predavanja i stručne skupove, izdaje publikacije, surađuje u proizvodnji filmova, daje informacije, radi na pripremanju stalnog postava, surađuje sa srodnim ustanovama i pruža mogućnost korisnicima za istraživanje muzejske građe.

Miranda

Dvostruka pobjednica MAGDALENA TEMUNOVIĆ

Unjezinom prisustvu ne možeš biti neraspoložen. Ona plijeni vedrinom i uvijek je nasmijana, spremna na druženje i, naravno, putovanja, kraća ili duža (ne bira). Veoma voli glazbu i zove se Magdalena Temunović.

Magdalena je drugo dijete Slavice i Vojislava Temunovića i imastarijeg brata Matiju. Učenica je III. c razreda Osnovne škole »Ivan Milutinović« u Subotici, kod učiteljice Danijele Romić. Pohađa i prvi razred Niže glazbene škole gdje u klasi profesorice Mire Temunović svira tamburu – bas prim. To je i bio povod zbog čega smo vam poželjeli predstaviti Magdalenu. Cijeli život Magdalena je okružena glazbom, odrasta u obitelji gdje je tambura način života. Uz svog oca i tetku, a kasnije i braću, veoma rano upoznaje se s ovim žičanim instrumentom, ali tek sada je sudjelovala na svom prvom natjecanju. Vjerujem da pogađate – Magdalena je briljirala.

Tijekom ožujka sudjelovala je na IX. Festivalu vojvođanske tambure u Pančevu, a potom i na Republičkom natjecanju u tamburi u Novom Sadu koje organizira Zajednica glazbenih i baletnih škola Srbije. U svojoj razini na oba natjecanja osvojila je naj-

veći broj bodova i prva mjesta. Ali Magdalena je skromna i ne komentira previše nagrade, samo se smješka i plijeni. Već godinu dana članica je Tamburaškog orkestra u Glazbenoj školi, a svira i u Hrvatskoj glazbenoj udruzi »Festival bunjevački pisama«. Tamo se najprije okušala kao vokalna solistica kada je 2009. godine pjevala u duetu s Anom, a lani i sama. Glazba je njezina velika ljubav, te iako još

ne zna što bi voljela biti kada poraste, sigurna je da bi moralo imati veze s glazbom.

Magdalena je veoma kreativna djevojčica, voli crtati, praviti razne kreativne uratke, ali i plesati. Jedno vrijeme je išla i na folklor, ali sada više ne stiže. Pored satova tambure u školi, orkestru i Udruzi, rado prati svoga oca koji podučava djecu sviranju u Đurđinu i Tavankutu. I nikad joj nije teško – samo riječ fali i Magdalena je spremna za put. Ne krije kako voli ići i na dulja putovanja – turneje s društvom. Sve se postiže kada imate motiv i želju!

Međutim, Magdalena rado pomaže i mami doma, dobra je i u školi, a ide i na dodatne sate engleskog jezika jer želi što bolje naučiti ovaj jezik. Nađe vremena i za igru.

Rađe se igra vani, voli sve igre s loptom, posebice badminton. Članica je i Gradske knjižnice odakle posuđuje knjige jer joj i čitanje pričinjava zadovoljstvo. Svojim vršnjacima preporuča da pročitaju knjigu »Disnotor i prelo« ili bilo koji naslov od »Cica« ili »Caca faca«. Omiljeni predmeti su joj, pogađate, glazbeni i likovni odgoj, ali i matematika. Nije izbirljiva što se tiče jela,

ali smo ipak doznali da najviše voli palačinke i špagete. Ova godina joj je svakako posebna jer se sprema primiti dva sakramenta: prvu ispovijed i prvu pričest.

Želimo joj da ustraje u svim obvezama koje ima, da zadrži prekrasan osmijeh, jer joj je to najljepši ures, i da nastavi nizati ovako dobre rezultate, a mi ćemo se potruditi o svemu tomu vas i obavijestiti.

Bernadica Ivanković

CRO-TOP LISTA travanj 2012.

1. Jelena Rozga - Zanemari
2. TBF - Grad spava
3. Colonia - Tako ti je mali moj
4. Jacques Houdek - Meni za ljubav
5. Tonči Huljić & Madre Badessa feat. Petar Grašo - Providenca
6. Matea Sučić - Oprosti što tražim previše
7. Klapa Rišpet feat. Mišo Kovač - Sunce mi od tebe dolazi
8. Radio Luksemburg - Kad sam te poljubio
9. Nina Badrić - Dat će nam Bog
10. Tony Cetinski - Opet si pobijedila
11. Massimo - Dodirni me slučajno
12. Severina - Grad bez ljudi
13. Vanna - Visine
14. Kristijan Rahimovski - Kraj tvoga prozora
15. Žanamari & J'Animals - Krugovi

KRISTIJAN RAHIMOVSKI
Kraj tvoga prozora

Dal' te grize srce il' nemir osjetiš,
kada ljubi te taj koga ne voliš
i da l' ti grlom riječi, šutkom zastanu
kad spomeneš mi ime,
jednu ljubav nesretnu.

Hajde priznaj jednom,
Šapni vjetru bar,
Trajalo je kratko,
Al' smo bili prava stvar.

O, jedina, kraj tvoga prozora,
Stojim već danima,
Stojim već noćima,
O, jedina, kiši i hladno je,
Pusti me, molim te, do tvoje postelje,
I daj mi da te sada ljubim
pa neka sutra sve izgubim, daj.

Otkad' nisi tu,
Stare slike vadim van,
Pa se uhvatim, dok te gledam uživam
Hajde priznaj jednom,
Šapni vjetru bar,
Trajalo je kratko al' smo bili prava stvar.

O, jedina, kraj tvoga prozora,
Stojim već danima,
Stojim već noćima,
O, jedina, kiši i hladno je,
Pusti me molim te, do tvoje postelje,
I daj mi da te sada ljubim
pa neka sutra sve izgubim, daj.

PIRATI! Banda nepoželjnih

Kapetan Pirata krene u misi-ju kako bi porazio svoje ljute neprijatelje Blacka Bellamyja i Cutlass Liz u kategoriji »najboljeg pirata godine«. Potraga će Kapetana i njegovu otkačenu ekipu odvesti od obala Krvavog otoka sve do maglovitih ulica viktorijanskog Londona...

Kupili smo ZOO

Benjamin Mee, Breporter iz Los Angelesa, kao samohrani otac suočava se s izazovima odgajanja dvoje djece. Nada se novom početku i obnovi obiteljskog duha, pa daje otkaz i kupuje staru seosku kuću izvan grada uz koju je zoološki vrt Rosemoor Animal Park. O desecima životinja brine Kelly Foster sa svojom ekipom. Bez iskustva, s ograničenim vremenom i još ograničenijim proračunom, Mee pokušava ponovno otvoriti zoološki vrt. Umjesto da izvještava o nekoj avanturi, sad ju proživljava - u vlastitom dvorištu.

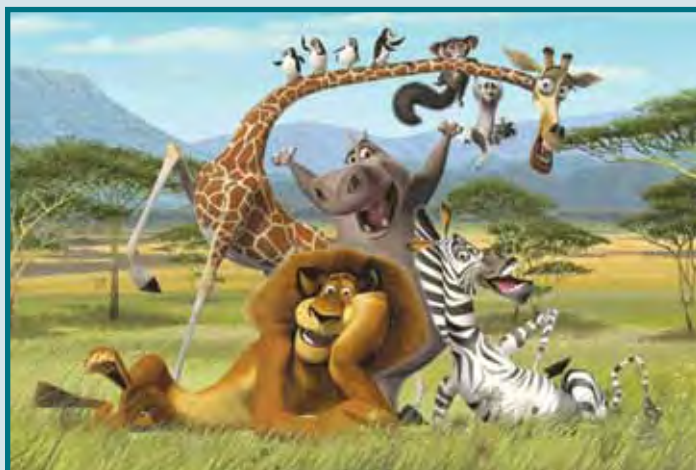

Dama i skitnica

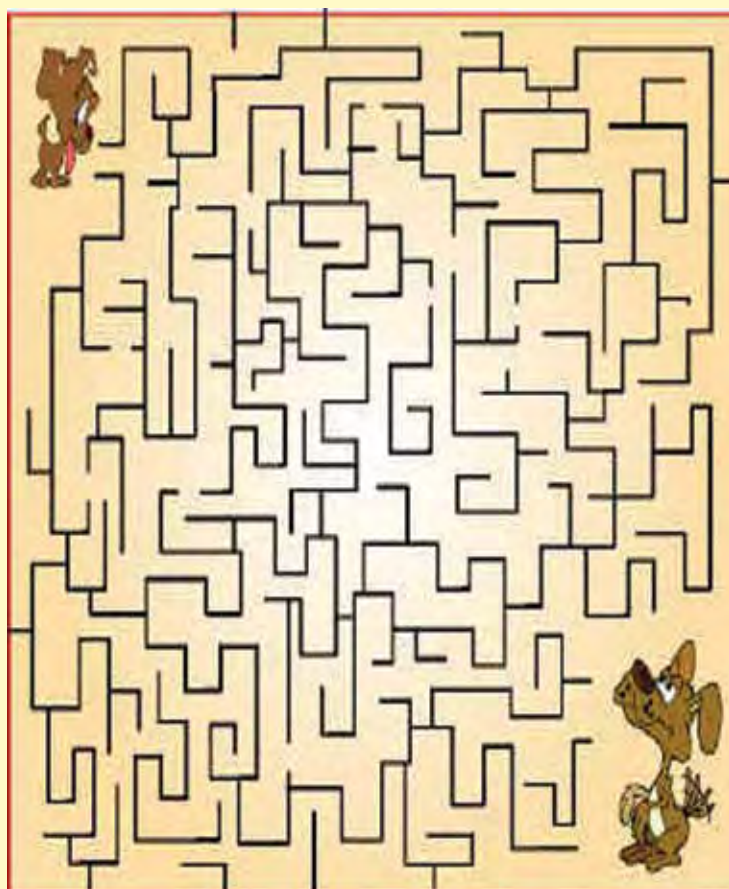
Dama je koker španijelka iz visokog društva, naviknuta na glamurozan život na visokoj nozi, no sudbina će ju dovesti u sasvim joj nepoznato životno okruženje, na ulicu. Tamo upoznaje psa lutalicu, mješanca koji ju, među ostalim, spasava od ne baš prijateljski raspoloženih pasa, te ona odlučuje neko vrijeme putovati s njim. Malo po malo, rađa se romanca između simpatičnih životinja.

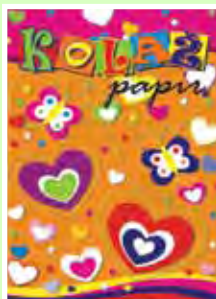
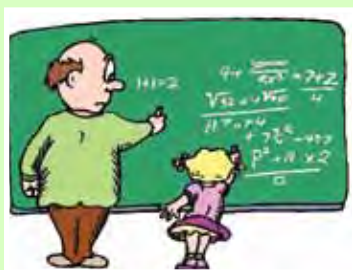
1. Promatrajući gornju sliku, na donjoj docrtaj i oboji ono što nedostaje:

2. Pomozi Džekiju da pronade put do svog drugara Piksija:

3. U osam smjerova pronadi i precrtaj sljedeće riječi: CRTIĆ, REKLAMA, VIDEO, KIPARSTVO, GLINA, LIK, SVIRAČ, KOLAŽ, GVAŠ, TEMPERA, KIST, KARTON, PASTEL, SPOT, DVD, KIP, RISANJE, TAMNO. Preostala slova dat će konačno rješenje. Upiši ga u kvadratiće ispod osmosmjerkе.

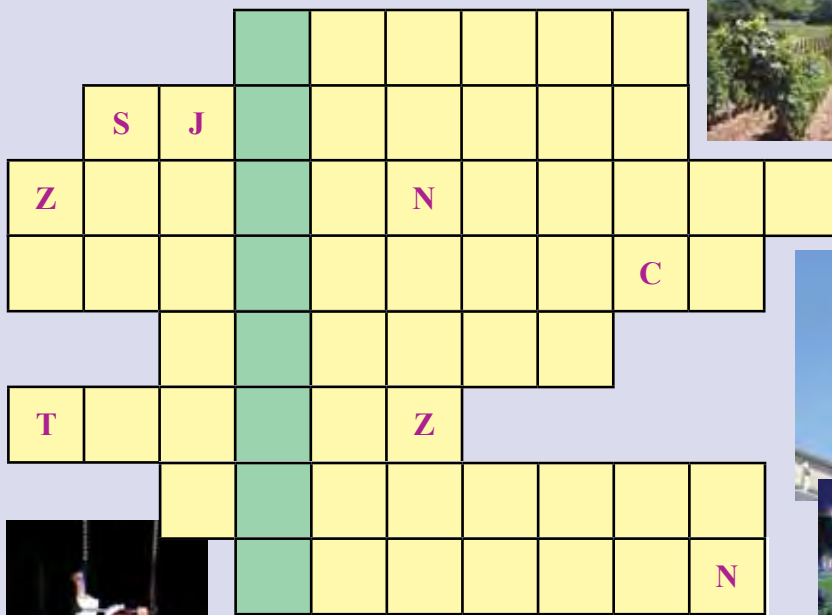
L	O	V	T	S	R	A	P	I	K
I	M	A	S	A	K	L	T	O	T
K	E	P	N	O	E	E	N	A	M
A	O	I	L	T	M	M	T	M	Č
T	L	A	S	P	A	T	I	A	A
G	Ž	A	E	T	Ć	S		L	R
V	P	R	O	E	D	I	V	K	I
A	A	D	P	I	K	K	T	E	V
Š	V	E	N	J	A	S	I	R	R
D	K	A	N	O	T	R	A	K	C

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Riješi križaljku: 1. Crkveni toranj ili dio crkve u kojemu su smještena zvona; 2. Dio biljke koji čuva klicu. Sastoji se od opne, klice i zaliha hrane; 3. Prirodna ljepota, predmet, građevina; 4. Biljke koje cvjetaju u rano proljeće kad drveće još nije olistalo, pa imaju dovoljno sunca; 5. Plodovi i drugi dijelovi biljaka koje čovjek upotrebljava u prehrani. Uzgajaju se u vrtovima; 6. Viseća športska sprava. Sastoji se od prečke obješene o dva duga konopca; 7. Zemljište na kojemu se uzgajaju trsovi vinove loze. Na lozi raste i dozrijeva grožđe; 8. Velika građevina namijenjena športskim natjecanjima.

U označenim poljima dobit ćeš naziv za znanost koja proučava prostornu stvarnost Zemljine površine. Ujedno, to je i naziv za jedan školski predmet.

U ZDRAVOM TIJELU ZDRAV DUH

Dragi Hrckovci, uzimate li dovoljno tekućine tijekom dana?

Znate li da se ljudsko tijelo sastoji 60 posto od vode? Svaki naš organ, pa i kosti, sadrži manji ili veći postotak vode. O njoj ovise probava, metabolizam, apsorpcija i prijenos nutrijenata i kisika, održavanje tjelesne temperature i još tisuće funkcija. Mišićne stanice, primjerice, sastoje se od 70 do 75 posto vode, dok masne stanice imaju samo od 10 do 15 posto vode. Primjereni dnevni unos tekućine je 2 litre ili 8 čaša vode. Dnevne potrebe za vodom su veće kod malog djeteta nego kod odrasle osobe. Zato, kad god imamo temperaturu, za svaki stupanj povišene tjelesne temperature, potrebe za vodom se povećavaju za oko 12 posto.

Kako osigurati dovoljno tekućine?

Najbolje je piti običnu vodu, čaj, prirodni voćni sok ili jesti više voća i povrća.

Gazirana pića, slatkiši, žvakaće bez šećera i energetska pića sadrže umjetne zaslađivače. Jedan od najpoznatijih je aspartam. Ako se svakodnevno koristi, izaziva bol u

mišićima, vrtoglavicu, glavobolju, bolove u zglobovima, poremećaj razine šećera u krvi. Čim ustanete, popijte barem jednu čašu ne previše hladne vode. Tijekom dana, pol sata prije svakog obroka, trebalo bi popiti barem dvije čaše vode. To olakšava probavu, hidratizira organizam i brzinu konzumacije. Odkrivajte se od gaziranih i previše zaslađenih napitaka obojenih umjetnim bojama i aromatiziranih umjetnom aromom. S obzirom na dokazanu ljekovitost i blagotvornost limuna, radite limunadu. Mnoge studije pokazuju kako dugotrajna dehidracija, koje niste ni svjesni, može biti podloga raznim bolestima.

Ne čekajte žeđ. Popijte čašu vode odmah.

5. Oboji sliku:

Z. Sič

Domaći plastelin

Jedan od materijala koji nam daje neiscrpne mogućnosti zasigurno je plastelin, no nemamo ga uvijek pri ruci, a gotovo ga nikad nemamo baš kada nam zatreba. Kako bismo to promijenili, naučit ćemo napraviti plastelin, a kasnije od njega možemo raditi što god nam padne na pamet. Evo recepta za izradu domaćeg plastelina koji je malo mekši od kupovnog, ali jednako dobar:

POTREBAN MATERIJAL:

- 2 dcl (čaha od jogurta) mekog brašna
- pola čaše soli
- malo manje od 1 čaše vode
- 1/4 čajne žlice limunske kiseline u prahu
- 1 čajna žlica ulja
- po želji prehrambena boja, ekstrakt i sl.

POSTUPAK IZRADE I ČUVANJE:

U posudi pomiješati sve sastojke, a zatim ih kuhati oko 1 minut (dok se ne stvrdne toliko da se više ne može miješati).

Istresti na neku površinu i još malo rukama oblikovati glatku masu.

Plastelin staviti u plastičnu vrećicu ili posudu te čuvati u hladnjaku.

Ovako spremljen, može ostati svjež tjednima.

Kada napravite plastelin, od njega možete činiti što vas je volja - praviti slova i brojke i tako pomoći mlađima, a možete izrađivati cvjetove, životinje i različite druge likove.

Sve ovisi o vama i vašoj mašti.

Recept za izradu domaćeg plastelina pronašla sam na internetskoj stranici gdje Snježane Majdandžić-Gladić »Zlatna djeca«, koju često posjećujem i koju vam preporučam, jer ćete na njoj naći puno korisnih i jednostavnih ideja.

